

Březnové aktuality ze školy

Po loňských skvělých referencích pořádala naše škola i letos dva kurzy lyžařského výcviku. Oba se uskutečnily v Pecí pod Sněžkou. Druhý končil již za vlády jara, ale všichni nadšení příznivci bílého sportu hrdinně zvládli náročnější podmínky na sjezdovkách.

Karnevalový rej ukončila masopustním veselím školní družina. Nápadité masky, soutěže, hudba a zajímavý program všechny bavily. Pozpěvující děti, které družinu odpoledne opouštěly, toho byly živoucím důkazem.

V pondělí 6. března byla milým hostem v naší škole europoslankyně Ing. Radka Maxová. Na příjemném setkání se žáky devátého ročníku představila funkce Evropského parlamentu a zajímavě informovala o činnosti Evropské unie. Poutavá byla i autentická vyprávění z běžného života za zdmi budov kanceláří EU.

Ve čtvrtek 9. března se uskutečnil na naší škole napříč všemi ročníky vzdělávací program společnosti EKO-KOM. Cílem přednášek bylo zvýšit povědomí o správném třídění a recyklaci odpadu. Žáci se dozvěděli, jak, kam a proč se odpad třídí a co všechno je možné z něho dále vyrobit. Velice je rovněž zaujaly vzorky recyklovaných materiálů. Návyk třídít upevňujeme u našich žáků každý den, protože papírový a plastový odpad ze tříd končí v třídících nádobách a poté je vynášen do příslušných kontejnerů.

Matematický klokan je každoroční výzvou pro všechny příznivce matematiky. Celorepublikové porovnání matematických dovedností je pro všechny výbornou zpětnou vazbou. Tentokrát jsme řešili všechny jeho kategorie v pátek 17. března. Od začátku následujícího týdne zvědaví řešitelé netrpělivě sledovali vitríny na chodbě, kdy už se objeví výsledkové

listiny jednotlivých kategorií. Jejich následné komentáře byly mnohdy hodně zajímavé.

Vítězky školního kola recitační soutěže byly vyslány do kola okresního. V obrovské konkurenci se rozhodně neztratily. Velká a užitečná zkušenost jim bude motivací pro další soutěžení.

Žáci devátých tříd opět pilovali přijímací testy „nanečisto“, aby se poučili z případných chyb. Zkoušky se blíží a oni se na ně chtějí připravit co nejlépe. Všem přejeme hodně štěstí a bezproblémové přijetí k dalšímu studiu.

Že je s bublifukem velká zábava, to si vyzkoušel každý z nás. Když to ale s mýdlovou vodou někdo opravdu umí, dějí se věci až neuvěřitelné! Na bublinovou show, kterou zažili v tělocvičně školy, určitě „družináři“ dlouho nezapomenou. Myslím, že po tomto úchvatném vystoupení byly všechny bublifuky v Mladé Vožici beznadějně vyprodány!

Po vzoru svých starších spolužáků odjeli do Husitského muzea žáci čtvrtých tříd. Program a exponáty z období husitství jim dokonale přiblížily historii našeho kraje. Zážitky a poznatky byly skvělým doplněním vlastivědného učiva.

Protože se Velikonoce rychle blíží, přijela za žáky prvního stupně odbornice na zdobení hanáckých kraslic. Technika je to opravdu náročná. Děti si vyzkoušely zručnost, trpělivost a v neposlední řadě rozvinuly i svoji fantazii. Mnozí si domů odnášeli skutečně originální vajíčko, které bude jedinečnou dominantou sváteční výzdoby jejich domovů.

Přejeme vám všem příjemné jarní dny a veselé Velikonoce!

Hana Váchová

OČEKÁVÁNÉ AKCE V DUBNU

základní škola	mateřská škola
3. 4. Olympiáda z českého jazyka, okresní kolo	11. 4. Fotografování, předškoláci (fotokniha)
4. 4. Vybíjená, 4. ročník	20. 4. „O statečné Margitce“, Bářino toulavé divadlo
5. 4. Zápis do základní školy	28. 4. Čarodějnice v MŠ
6. 4. Velikonoční prázdniny	Zápis do mateřské školy pro školní rok 2023/2024 se uskuteční 2. a 3. května 2023.
13. 4. Exkurze do Husitského muzea v Táboře, 7. ročník	Pro děti, které dosáhnou do 31. 8. 2022 pěti let, je předškolní vzdělávání od 1. 9. 2022 povinné.
18. 4. Třídní schůzky, 2. stupeň, od 15:30 hod.	
19. 4. Třídní schůzky, 1. stupeň, od 15:30 hod.	

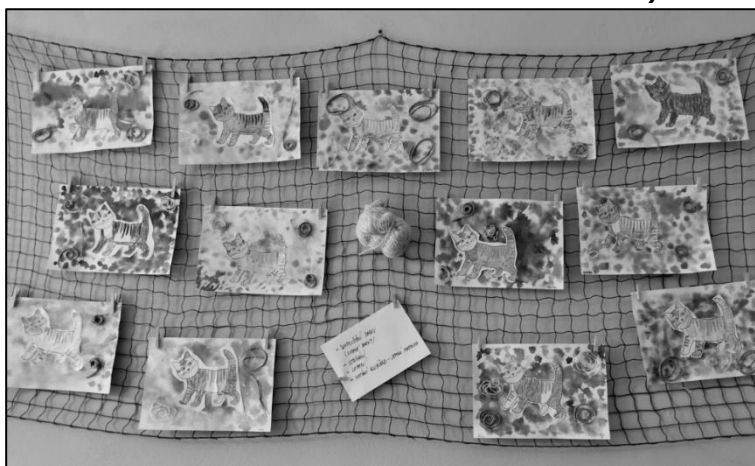
INFORMACE Z MATEŘINKY

Práce dětí ze třídy Žabiček

Březen se ve všech třídách nesl ve znamení přivítání jara. Broučci kreslili křídou na tabuli sluníčka a malovali sněženky, Berušky vytvářely sluníčka malbou temperami a nalepováním paprsků, skládáním a lepením papíru tvořily květy sněženek, Ježečci vyzdobili barvami klíč k jaru a malovali tulipán, Kuřátka udělala kytičky ve váze, ve třídě Kočiček si děti vyrobily ptáčky z barevných papírů a s nimi vrbu na chodbě. Motýlci a Žabičky vyrobili sněženky skládáním papíru a kytičky ve váze s pomocí ruliček.

Třída Kočiček navštívila Památník Mladovožicka, prohlédla si obrazy Oty Bubeníčka, děti poznaly hrad Šelmberk, Zvonici, kapličku, viděly kávo mlýnky, roh z antilopy (hudební nástroj v Africe) a další vystavené exponáty. Ve školce si zkusí namalovat různá místa Mladovožicka.

Spoustu hezkých zážitků si odnášely děti ve čtvrtek 23. 3. z představení s pejskem lkiskem. Předvedl jim spoustu věcí: poklonu, „placáka“ tlapkou, „placáka“ čumáčkem, vyřešil dva hlavolamy, a než na závěr zatancoval, viděly děti také kouzla a u

některých z nich kouzelníkovi Kubulovi dokonce pomáhaly.

Koncem března (29. 3.) se všichni předškoláci (třídy Motýlků, Žabiček a Kočiček) podívali do prvních tříd na vyučování, protože ve středu 5. 4. půjdou k zápisu do ZŠ. Přejeme všem předškolákům zdárné zvládnutí zápisu a žádnou trému, strach či obavy!

Začátkem dubna budou všichni ve školce pokračovat v jarním tématu „Velikonoce“ - povídat si o velikonočních zvycích, vyrobí si nějakou velikonoční ozdobu, kterou si odnesou domů, naučí se velikonoční koledu, budou zdobit papírová vajíčka. Celý duben budeme během vycházek pokračovat v pozorování přicházejícího jara v přírodě.

Krásný duben plný radosti!

Za kolektiv MŠ Lenka Kolaříková

O Četmírovi

Byl jeden kluk, jmenoval se Četmír, a ten četl, kudy chodil. Jednou si takhle četl na lavičce v parku, když tu náhle byl obletován vosou. Kroužila mu kolem hlavy, nalétávala mu na knihu a bzučela. Četmír po ní plácal kloboukem, ale marně. „Vždyť vůbec nevím, co čtu,“ svěsil hlavu Četmír, „řádky se mi míhají a smysl věty uniká. Té protivné vosy se musím zbavit.“ Četmír se chopil klobouku, vosu zakličkovala a náhle se ocitla pod kloboukem. Četmír se blaženě posadil na lavičku a znovu se začel do knihy. Četl si v klidu, jenže najednou zjistil, že ten klid je přímo přenáramný. Sklapl knihu a čekal. Ne, neozvalo se ani bzuknutí. A jak to bylo dál?

Dokončení příběhu:

Četmírovi ten klid připadal podezřelý, a tak se pod klobouk podíval. Vosy na to číhala. A jakmile Četmír klobouk nadzvedl, vylétla a píchla ho rovnou do nosu. Četmír se rychle chytil za nos. „Auuuuuu, to to bolí! Proč jsem se tam jenom díval?“ bědoval Četmír. Začal cítit, jak mu nos rychle otéká. Naštěstí měl u sebe láhev s vodou, a tak si nos polil. Potom si zase začal číst a pokoušel se na bolavý nos zapomenout. Jenže vosy se nedala a bzučela mu kolem hlavy. Četmír byl už na vosu hodně rozzlobený, a proto se po ní ohnal kloboukem. Vosy přistála na rozevřeném knize, Četmír ji rychle zabouchl a vosy rozplácl. A pak pokračoval klidně dále ve čtení.

Jan Kubále, 5. B

Četmír se podíval pod klobouk, vosy vylétla ven a bodla ho přímo do krku. Četmírovi se náhle špatně dýchalo, protože mu krk začal rychle otékat. Pak ztratil vědomí a spadl na zem. Najednou k němu přiběhl pán, který chodil do parku každý den se svým psem. Četmíra vidával sedět na lavičce a číst si. Když ho zpozoroval, jak padá na zem vedle lavičky, běžel k němu a rychle mu zavolal záchranku. Přivolaný lékař píchl Četmírovi injekci, a tak ho zachránil.

Adam Benkerri, 5. B

Jakmile Četmír odklopil klobouk, vosy vylétla a píchla ho do ruky. Četmír měl ale na vosy píchnutí alergii, proto musel do nemocnice. Přemýšlel, že se vosy pomstí. Když byl opět v pořádku, šel s knihou do parku, vosy k němu znovu přilétla a začala na něho dorážet. Když se na chvíli unavená od létání, posadila na lavičku, Četmír vzal donesenou plácačku a vosy zabil.

Jakub Čapek, 5. B

PLANETA PRO MALÉHO PRINCE**Planeta smutku**

Když princ opouštěl poslední planetu, zaujala ho planetka skrytá ve tmě. Malý princ se podíval, nic takového totiž ještě nikdy neviděl. Pomalu se tedy přiblížil a opatrně vstoupil na planetku. Rozhlížel se všude kolem sebe, ale nikde nebylo nic, jen tma.

Čím déle pobýval malý princ na planetce, tím více cítil, jako by se z jeho života vytrácela všechna radost. Vtom spatřil osobu skrytou ve stínu. Malý princ k ní promluvil tichým hlasem: „Zdravím tě!“

Osoba vyšla ze stínu, v očích se jí leskly slzy. Byla zabalená v černém plášti a chraplavým hlasem mu odpověděla: „Těž tě zdravím.“

Malý princ moc nechápal, co se děje. Ale byl zvědavý, a tak se začal vyptávat: „Na jaké jsem planetě? A co se ti stalo? Proč pláčeš?“

Osoba se znovu rozplakala. Malý princ se zalekl. „Snad jsem tě nějak nevystrašil! Omlouvám se, to jsem nechtěl!“ uklidňoval záhadnou postavu.

Ta zvedla oči, utřela si své tváře mokré od slz do černého pláště a tiše zamumlala: „Ne, ne, nevystrašil jsi mě.“ Chvilku přemýšlela a pak znovu promluvila: „Já totiž nic jiného nedělám. Stále jen pláču.“

„Ale proč?“ zeptal se jí zvědavě malý princ.

Osoba se na něj smutně zadívala a do očí se jí opět hrnuly slzy. „Copak ty to nevidíš? Neviděl jsi snad ve vesmíru všechny ty umírající planety, planetky a hvězdy? To ti jich není ani trochu líto?!“

Malý princ znejistěl a zamyslel se. Pak odvětil: „Když nějaká planeta nebo hvězda zanikne, tak přece vzniknou nové.“

Osoba na chvíli umlkla, jako by přemýšlela nad tím, co právě řekl. „Ne! Ty to

nechápeš. Na těch planetkách žijí různí tvorové, a i oni tedy zaniknou!“ Pak ještě tiše dodala: „Ach, to je tak smutné...“

„A tohle je jediný důvod, proč stále pláčeš?“ otázal se malý princ.

„Kdepak, truchlím za všechny, kteří byli opuštěni, za všechny, kteří ztratili víru a naději. Pláču, protože oni už nemůžou,“ odpověděla osoba a tiše sklopila hlavu.

„Takže pláčeš i za moji růži, kterou jsem nechal úplně samotnou a opuštěnou na své planetce?“ vyzvídal dále človíček.

„Ano,“ šeptla postava a dala se do usedavého pláče. Princ posmutněl. Náhle se na něj osoba dlouze zadívala a s naléhavostí v hlase povídá: „Už musíš jít. Běž! Nezdržuj se tady, jinak ti bude příliš smutno a budeš nešťastný.“ A znovu se ponořila do tmy a svého zármutku.

Malý princ jen chvíli zaraženě stál, pak mlčky pokynul na pozdrav a pomalu odcházel. Cestou přemýšlel, jestli také existuje někde planeta, z níž by vyzařovala jen radost. Ještě naposledy se ohlédl na tu smutnou planetku, která se mu pomalu vzdalovala, a při tom si pomyslel, že to, co dělá osoba v černém plášti, vlastně dává smysl...

Vobořilová Ellen a
Šafratová Barbora, IX. B

Ilustraci k příběhu *Planeta smutku* vytvořila *Silvia Zemanová z IX. B.*

Planeta lásky

Už z dálky malý princ zahlédl růžově zářící planetu. Když na ni dorazil, zjistil, že ji obývá žena, která je neustále obklopována růžovým světlem. A všude kolem se jako bubliny lehce vznášely spousty srdíček.

„Dobrý den!“ vesele pozdravil. „Co to tu děláte, paní?“ zeptal se zvědavě. Žena však neodpověděla. Chvilí ji proto pozoroval a všiml si, že je velice smutná. Proto se znovu otázel: „Co se Vám přihodilo?“

Ženě ukápla slza a tiše pravila: „Právě mi zemřela láska mého života. Muž, kterého jsem milovala.“

Princ se krátce zamyslel a povídá: „Láska? Co je to láska?“

Paní si utřela své slzy a s údivem se zeptala: „Ty opravdu nevíš, co je to láska?“

Malý princ si k ní přisedl blíž a odpověděl: „Ne, nevím. Ale chtěl bych to vědět!“

Žena se maličko pousmála a začala vysvětlovat: „Láska je něco, co hřeje u srdce. Něco, co cítíš k určité osobě nebo věci. Láska je krásná! Ale může i bolet...“

Princ se na chvíli odmlčel a pak položil paní otázku: „Jak by mohla láska bolet?“

Žena zesmutněla, pohládila ho po vlasech a pokračovala: „Víš, když někoho moc miluješ a pak ho ztratíš, vždycky to pak bolí a je ti velmi smutno.“

Malý princ jí vstoupil do řeči: „Já mám na své planetce růži a mám ji moc rád. A kdybych ji ztratil, byl bych moc smutný!“

Paní se lehce usmála a řekla: „To je pochopitelné. Když máme někoho rádi, tak nám na něm záleží. A když se sám rozhodne, že nás opustí, musíme ho nechat jít, i když víme, že nás to bude bolet.“

Malý princ se na ni nechápavě zadíval, pak chvíli přemýšlel a nakonec pravil: „Já asi nikdy nechci být zamilovaný.“

Žena se na něj tázavě zahleděla. „A pročpak ne?“

„Protože nechci být smutný a nechci trpět, kdyby někdo, koho jsem měl rád, odešel!“ odpověděl.

„Ale láska přece není jen trápení! Zahřeje tě u srdce, když uvidíš milovanou osobu, rozzáří se ti oči a budeš šťastný. A i když třeba jednou ta osoba odejde, může přijít jiná. Nemusíš se bát zamilovat!“ namítla paní.

„Navíc, když máš rád, přeješ si přece, aby i ten druhý byl šťastný!“

Malý princ chvíli nad těmi slovy uvažoval a potom řekl: „Sice se té lásky trochu bojím, ale myslím si, že by to tak strašné být nemuselo.“

Žena malého prince objala, pak se rozloučili a princ se vydal objevovat další planetky.

Kurešová Linda a Maděrová Lucie, IX. B

Kouzelná polévka

Jednoho krásného dne se v chaloupce na kraji lesa Vašek s Jonášem pokoušeli uvařit tu nejlepší polévku. Protože Vašek a Jonáš byli nejlepší kouzelníci v celém lese, napadlo je udělat ji kouzelnou. Vydali se hluboko do lesa pro kouzelné brambory, které rostly na tajném místě. Když se jim podařilo úkryt objevit, zjistili, že byl vykraden kanci. Ti téměř všechny brambory snědli, zbylo jich jen pár. S radostí upalovali domů, ale nevěděli, že je pronásleduje zlý loupežník jménem Matyáš.

Když polévku uvařili, šli žehlit ucho (tedy odpočívát), protože polévka byla horká, a proto ji museli nechat vychladnout. Mezitím se vloupal do jejich chaloupky zlý loupežník Matyáš. Všiml si

polévky na sporáku, tak ji celou zhltal. Vtom se mu začala motat hlava a upadl do bezvědomí. Ráno se kouzelníci probudili a našli na zemi obřího chrápajícího kance.

Kouzelníci byli zděšení a nevěděli si rady. Pak si všimli snědené polévky. Došlo jim, že brambory byly nakažené kanciózou. To byla prastará nevléčitelná nemoc, která kohokoli proměnila v kance. Jelikož se nedalo již nic dělat, kance Matyáše zahnali do lesa.

Asi po měsíci šli mladí čarodějové do lesa a viděli kance Matyáše, jak vládl všem kancům a kancoslavám.

Kouzelníci Jonáš Balínek a Václav Vondruška ze 7.B

Lýžařský výchovně výchovný kurz Pec pod Sněžkou, 18. 3. – 25. 3. 2023

Žáci osmých a devátých ročníků se po roce opět vydali do Krkonoš zlepšovat své lyžařské dovednosti. Navzdory předpovědi jim Krakonoš ukázal i sluníčko, Sněžku a výhledy na ostatní vrcholy východních Krkonoš. Týden byl plný jarního lyžování, přeháněk, sluníčka, ale hlavně spousty zábavy.